

# AARHUS TEATER

UNG  
SCENE



FORSØGS-  
SCENE

*Læs om vort spændende program!*



Direktør  
*Poul Petersen*

Kontakten mellem de unge og teatret har indtil nu været etableret gennem ungdomsabonnementet gældende for teatrets almindelige aftenforestillinger. Naturligvis vil dette vedblivende eksistere.

Den nye scene, der med denne sæson oprettes på Aarhus Teater, er et forsøg på at udvide teatrets kontakt med ungdommen og samtidig give denne en chance for at komme i teatret for mindre end prisen på en biografbillet. »UNG SCENE« har vi kaldt den nyoprettede scene, fordi den især har bud til de unge. Vi spiller stykker, der handler om ungdommen og henvender sig til ungdommen i både lyse og mørke toner.

Vi håber dog ikke, dette vil hindre de, der er ude over den første ungdom, i at komme til disse forestillinger. Selvfølgelig er »UNG SCENE« åben for alle! Både for de unge, der ønsker at se deres problemer stillet op til debat, og for alle andre interesserede i den opvoksende generation.

Jeg byder Dem hermed hjertelig velkommen til »UNG SCENE«, og håber vi på begge sider af rampen gennem et godt samarbejde må nå til et frugtbringende resultat!

## UNG SCENE<sub>s</sub>

*repertoire :*

*John Osborne: »UNG VREDE«*

John Osbornes stykke handler om vor tids ungdom, dens ensomhed, dens søgen efter noget at tro på, noget at leve og dø for, efter at de gamle idealer sammen med det engelske kolonivælde er styrtet i grus. Dog er stykkets problemer ikke udelukkende engelske. Overalt, hvor man har spillet »Ung Vrede«, har det sat sindene i bevægelse ved sin dristige og sandfærdige behandling af ungdommens rodløshed i verden af i dag. – »Ung Vrede« er oversat af Margit Laub og Finn Methling.

*Fritz Hochwälder: »FLYGTNINGEN«*

Dette gribende, spændende og meget aktuelle drama udspilles på grænsen mellem to lande i en midt-europæisk bjergegn. Stykkets tre personer er en grænsevagt, hans kone og en mand på flugt fra sit eget lands tvang til den frihed, som for altid vil henvise ham til flygtningens tilværelse. – »Flygtningen« er oversat af Mime Fønss.

*Tore Zetterholm: »TIGER-HARRY«.*

»Tiger-Harry« handler om en flok motorgale unge mennesker og udspilles i en lille café, der støder op til racerbanen, hvor livet daglig sættes på spil. – *Tore Zetterholms* skuespil er fyldt med spænding og atmosfære. Det har bud til alle unge, motorgale eller ikke! –



*Billetpris:*

Kr. **2,50** til 1. og 2. parket + 1. balkon

Kr. **2,—** til Parterre + 2. balkon

Billetter fås ved henvendelse til  
*alle ungdomsorganisationer!*



**Det er billigere end en  
biografbillet!**

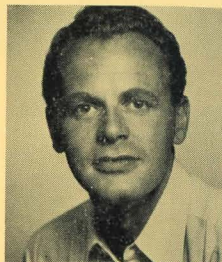
## Første forestilling



Iscenesættelse:  
*Bodil Lindorff*



*Lone Lindorff*



*Preben Borggaard*



*Preben Harris*



*Helen Mathiasen*

U  
N  
G  
  
V  
R  
E  
D  
E

# NOGET

## *helt nyt!*



Hvad skal vi med en Forsøgsscene, hvad er idéen med den og hvad er dens mission?

Mange vil sikkert stille disse spørgsmål, når de hører, at vi midt i en »teaterkrisetid« vover at starte noget nyt.

Det er en stor risiko at løbe, vi ved det, men da vi er så heldige at kunne låne Scalasalens tribune nogle gange i løbet af vinteren, har det givet os mod til at gøre eksperimentet.

Idéen med en Forsøgsscene er at vise den dramatik, der som regel går vore store scener forbi, dels fordi man her sjældent har råd til at eksperimentere, dels fordi mange af stykkerne egner sig bedst for den lille scene, der er i intim kontakt med sit publikum. Vi har derfor besluttet kun at benytte de 12 første stolerækker i Scalasalen, for at gøre teatret så intimt som muligt.

Efter vor mening er en forsøgsscene en naturlig bestanddel af et teater. Det er her publikum, skuespillere og dramatikere skal prøve sig frem, søge gensidig forståelse og sammen udvikle sig gennem FORSØGET.

# FORSØGSSCENENs

## *første forestilling*

Forsøgsscenen starter med tre enaktere, skrevet af henholdsvis Tennessee Williams, Jean Tardieu og Eugene Ionesco.

Tennessee Williams' fængslende lille skuespil »**I FORFALD**« er oversat af Helen Mathiasen. Tennessee Williams er en velkendt dramatiker i Danmark, dog har vi valgt at vise Dem dette stykke, dels fordi det aldrig før har været spillet her i landet, dels fordi det viser forfatteren fra en lidt anden side, end vi er vant til.

»I Forfald« er en digters poetiske og bitre historie om et barns længsel mod sit »voksne ideal«. Pigen Willies gammelkloge og vise samtale med drengen Tom udspilles en vinterkold dag på en øde jernbaneskråning.

»**STEMMERNE**« – af Jean Tardieu er egentlig to små enaktere: »Oswald og Zénaïde« oversat af Christian Ludvigsen, og »Stemmen« oversat af Inge Hauberg. De to stykker spilles i flugt af hinanden under fællestitlen »Stemmerne«.

»Oswald og Zénaïde« er en vittig parodi på det 18. århundredes brug af »afsides replikker«.

»Stemmen« udspilles samme sted, møblementet er blot forandret til vor tids stil. Under dette skuespil er scenen ganske tom. Medens lyset skifter i stuen, fortæller »stemmen« sin historie.

»**JACQUES ELLER UNDERKASTELSEN**« hedder den sidste af de tre enaktere. Den er skrevet af Eugene Ionesco og oversat af Christian Ludvigsen.

Eugene Ionesco er vel nok den berømteste af de franske

»avant-gardister«. Hans bedst kendte stykke »Stolene« har i årevis været spillet i Paris med enorm succes. Han har dog aldrig været spillet offentligt i Danmark.

»Jacques eller underkastelsen«, som vi her skal vise Dem, er en grotesk satire over vor tids indgroede talemåder og levevis. Her er det familielivet, Ionesco stiller os over for i al dets tåbelige vanemæssige banalitet. Alle personerne bærer masker undtagen hovedpersonen Jacques, familiens »sorte får«, der forgæves søger at gøre oprør.

De vil sikkert genkende Dem selv og Deres nærmeste under Ionescos kradse camoufleringskunst!



*Eugene Ionesco*



*Tennessee Williams*



Skuespilleren *Preben Harris* fremviser sine idéer til Forsøgsscenens indretning i Scalasalen for direktør *Poul Petersen*, skuespilleren *Ulf Stenbjørn* og belsyningsmester *Holger Nielsen*.

Skuespillerne *Bodil Lindorff*, *Gyrd Løfqvist* og *Ulf Stenbjørn* medvirker som iscenesættere ved Forsøgsteatret.



## ET PAR ORD

*om de franske  
»Avant-gardister«*

Fra oversætteren cand. mag. *Christian Ludvigsen* har vi modtaget:

Der er ingen tvivl om, at der er ved at ske noget i den moderne dramatik. Siden 1950, hvor den rumænsk-franske dramatiker Ionesco debuterede med sin »*Skallede Sangerinde*«, har flere og flere efterhånden fået øjnene op for denne dramatiske særlige kvaliteter. Og nu 8 år efter er successen almindeligt fastslået med de allerede næsten klassiske stykker som for eks. Becketts »*Vi venter på Godot*«, Ionescos »*Stolene*«, Adamovs »*Paolo Paoli*« og Tardieus små kammerspil. Oversættelserne til hovedsprogene følger slag i slag, og det sker, at udlandet kommer først med urpremieren.

Det befriende og opmuntrende ved disse banebrydende dramatikere er først og fremmest deres eminente sans for »det særlige som er teater«. Deres stykker lever på scenen og kræver egentlig kun, at tilskueren skal være med på »spøgen«, lege med og lade sine forudfattede meninger om den såkaldt »oplysende« problemdramatik à la Ibsen, O'Neill og Miller blive hjemme. Ionesco påpeger med rette, at man ikke går i teatret for at lade sig belære i bogstavelig forstand, men for at opleve teater. Hvis man endelig vil vide noget om psykologi, sociologi, historie el.

lign., vil man stile til de videnskabelige håndbøger om emnet. Man går ikke til Shakespeare for at få besked om Julius Cæsar, men til Mommsen, osv. Teatret skal helles den særlige form for udtryk og oplevelse, som til syvende og sidst altid har været den gode teaterforestillings egentlige berettigelse.

At disse nye dramatikere så ydermere er meget opfindsomme og virkelig forstår at udnytte teatrets muligheder, gør det hele ekstra spændende. Ofte giver de udtryk for en barok sans for humor, der får deres bedske sandheder om elementære menneskelige forløb til at glide lettere ned. Denne sans for nonsens-komik har ført til, at man har hæftet betegnelsen »*de absurde*« på dem. Måske synes man, det er galskab, men man bør så først med Polonius undersøge, om der ikke er metode i galskaben. For måske afspejler man bare en »absurd« verden.



*Billetpris:*

Kr. 2,— for alle pladser!

*den, der kommer først,  
får de bedste pladser!*

Billetter fås ved henvendelse til  
*alle ungdomsorganisationer!*